तस्य तद्विबभौ वक्त्रं सनालमिव पङ्कजं । कर्णस्तु कैकयान् भ्रातॄन् पञ्च लोहितकध्वजान् । ११०५
द्रोणायाभिमुखं यान्तं शरवर्षैरवारयत् । ते चैनं भृशसन्तप्ताः शरवर्षैरवाकिरन् ।
स च तान् छादयामास शरजालैः पुनः पुनः । नैव कर्णो न ते पञ्च ददृशुर्बाणसंवृताः ।
साश्वसूतध्वजरथाः परस्परशराचिताः । पुत्रास्ते दुर्जयश्चैव जयश्च विजयश्च ह ।
नीलकाश्यजयत्सेनांस्त्रयस्त्रीन् प्रत्यवारयन् । तद्युद्धमभवद्घोरमोचितप्रीतिवर्द्धनं ।
सिंहव्याघ्रतरक्षूणां यथर्क्षमहिषर्षभैः । क्षेमधूर्त्तिदृढहन्तौ तु भ्रातरौ सात्वतं युधि । ११११०
द्रोणाभिमुखमायान्तं शरैस्तीक्ष्णैस्ततक्षतुः । तयोस्तस्य च तद्युद्धमत्यद्भुतमिवाभवत् ।
सिंहस्य द्विपमुख्याभ्यां प्रभिन्नाभ्यां यथा वने । राजानन्तु तथाऽम्बष्ठमेकं युद्धाभिनन्दिनं ।
चेदिराजः शरानस्य क्रुद्धो द्रोणादवारयत् । ततोऽम्बष्ठोऽस्यिभेदिन्या निरभिद्यच्छलाकया ।
स त्यक्त्वा सशरं चापं रथात् भूमिमुपागमत् । वार्द्धक्षेमिन्तु वार्ष्णेयं कृपः शारद्वतः शरैः ।
अक्षुद्रः क्षुद्रकैर्बाणैः क्रुद्धरूपमवारयत् । मुह्यन्तौ कृपवार्ष्णेयौ येऽपश्यंश्चित्रयोधिनौ । ११११५
ते युद्धासक्तमनसो नान्यां बुबुधिरे क्रियां । सौमदत्तिस्तु राजानं मणिमन्तमतन्द्रितं ।
पर्य्यवारयदायान्तं यशो द्रोणस्य वर्द्धयन् । स सौमदत्तिस्त्वरितस्तस्येष्वसनकेतने ।
पुनः पताकां सूतञ्च क्षुरं चापातयद्रथात् । अथाप्लुत्य रथात्तूर्णं यूपकेतुरमित्रहा ।
साश्वसूतध्वजरथं तं चकर्त्त वरासिना । रथञ्च खं समास्थाय धनुरादाय चापरं ।
स्वयं यच्छन् हयान् राजन् व्यधमत् पाण्डवीं चमूं । पाण्ड्यमिन्द्रमिवायान्तमसुरान् प्रति जघ्नुषं । ११२०
समर्थः सायकौघेन वृषसेनो न्यवारयत् । गदापरिघनिस्त्रिंशपट्टिशायोधनप्लवैः ।
मुषलैर्मुद्गरैश्चक्रैर्भिन्दिपालपरश्वधैः । पांशुवाताग्निसलिलैर्भस्मलोष्टतृणद्रुमैः ।
आरुजन् प्ररुजन् भञ्जन् विघ्नन् विद्रावयन् क्षिपन् । सेना विभीषयन्नायाद्द्रोणं प्रेप्सुर्घटोत्कचः ।
तन्तु नानाप्रहरणैर्नानायुद्धविशेषणैः । राक्षसं राक्षसः क्रुद्धः समाजघ्ने ह्यजम्बुषः ।
तयोस्तदभवद्युद्धं रक्षोग्रामणिमुख्ययोः । तादृक् यादृक् पुरा वृत्तं शम्बरामरराजयोः । ११२५
एवं द्वन्द्वशतान्यासन् रथवारणवाजिनां । पदातीनाञ्च भद्रन्ते तव तेषाञ्च सङ्कुले ।
नैतादृशो दृष्टपूर्व्वः सङ्ग्रामो नैव च श्रुतः । द्रोणस्याभावभावे तु प्रशक्तानां यथाऽभवत् ।
इदं घोरमिदं चित्रमिदं रौद्रमिति प्रभो । तत्र युद्धान्यदृश्यन्त प्रततानि बहूनि च ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि संशप्तकवधपर्व्वणि द्वन्द्वयुद्धे पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तेष्वेवं सन्निवृत्तेषु प्रत्युद्यातेषु भागशः । कथं युयुधिरे पार्था मामकाश्च तरस्विनः ।
किमर्ज्जुनश्चाप्यकरोत् संशप्तकरथं प्रति । संशप्तका वा पार्थस्य किमकुर्व्वत सञ्जय । ११२०
॥ सञ्जय उवाच ॥ तथा तेष्वनिवृत्तेषु प्रत्युद्यातेषु भागशः । स्वयमभ्यद्रवद्भीमं नागानीकेन ते सुतः ।
सनाग इव नागेन गोवृषेणेव गोवृषः । समाहूतः स्वयं राज्ञा नागानीकमुपाद्रवत् ।
स युद्धकुशलः पार्थो बाहुवीर्य्येण चान्वितः । अभिनत्कुञ्जरानीकमचिरेणैव मारिष ।